

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum Communem Hostem Christianorum

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus XIX. Nemo potest ad portum Æternæ salutis pervenire, nisi in Arca militantis Ecclesiae, in navi B. Petri Principis Apostolorum militet, sub obedientia Romani Pontificis, supremi Christianorum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

NUMERUS XIX.

*Nemo potest ad portum Aeternae salutis
pervenire, nisi in Arca militantis
Ecclesiae, in navi B. Petri Principis
Apostolorum militet, sub obedi-
entia Romani Pontificis, supremi Chri-
stianorum moderatoris: & Christi
JESU, in terris Vicarii Uni-
versalis.*

§. I.

Nihil est potentius, & efficacius
ad debellandum communem
Christiani Nominis hostem:
& conterendum omnes Ecclesiae mili-
tantis inimicos: perfectâ unione fide-
lium inter se, sub unico visibili Capi-
te, Duce, Rectore, summo Nau-
clero, supremo gubernatore navis Bea-
ti Petri, Romano Pontifice praelian-
tium, ad gloriam Crucis Christi. Ad
hanc tam necessariam, & salutarem toti
Ecclesiae Catholicae unionem stabilien-
dam: vellem altè, nunquam delendis

Characteribus, impressam in omnium Regum, Principum, Procerum Christianorum animis, hanc epistolam, scriptam ad Claudium Regem Abyssinorum, à Viro insigni prudentiâ, cœlesti sapientiâ, spiritu Apostolico: zelo majoris Dei gloriæ, ac mirabilis vitæ eminenti sanctimoniâ, toto orbe clarissimo, magno inquam Ignatio. Argumentum dictæ Epistolæ est de primatu Romani Pontificis, supremi omnium Christianorum Pastoris, totius militantis Ecclesiæ unici Capitis, ab ipso Christo, supra singulos, & universos fideles exaltati: in Sancta Sede Apostolicâ, tanquam in solio veritatis, ut omnes fratres suos in fide & in verâ pietate confirmet.

E P I S T O L A

*Sancti Ignatii ad Claudium Regem
Abyssinorum.*

Domine mi, in Domino nostro
JESU. CHRISTO, gratia tuæ
Celsitudini, & salus, & affluen-
tia donorum spiritualium à Domino

nostro **JESU-CHRISTO**. Serenissimus Portugalliae Rex, pro eâ sollicitudine, ac zelo, quem illi Deus Creator noster, ac Dominus dedit, gloriae Sancti Nominis sui, & salutis animarum; quæ unigeniti ejus filii, pretioso Sanguine, & vitâ redemptæ sunt; non semel ostendit mihi per litteras, pergratum sibi fore, si è Religiosis, nostræ minimæ Societatis **JESU** Nominis insignitæ, duodecim Viros designarem: è quibus ille Patriarcham unum, duos Coadjutores pariter, & successores, eligeret; iisdemque, à summo Christi Domini nostri Vicario, suppliciter peteret auctoritatem, & jus, quo jure, ad suas quisque partes ritè obeundas, ipsi cum Sacerdotibus aliis, in tuæ Celsitudinis regna transmitti possent, &c.

Quam ob causam optandum fuerat, uti ad hæc tam recta tuæ Celsitudinis studia, conatusque, subsidium adesset spiritualium Patrum; quibus & legitima potestas, ab hoc Sanctæ Sedis Apostolicæ fastigio derivatâ, & fidei Christianæ pura, & sincera doctrina suppeteret quæ nimirum duæ sunt

illæ claves regni Cœlorum, quas Christus Dominus noster, Sancto Petro, & omnibus, qui deinceps, in ejus erant folio sessuri, promisit prius, dein ipsa re tradidit: promisit tantummodo dum ad eum dixit, ut legimus apud Mathæum Evangelistam *Cap. 17.* Ego dico tibi quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non prævalent adversus eam: & tibi dabo claves regni Cœlorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in Cœlis: & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in Cœlis. Eandem promissionem illi confirmavit *Luca 22.* Ego rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. Tradidit autem & promissa patravit, cum post Resurrectionem, antequam in Cœlum ascenderet sciscitatus ex cœteris, quemadmodum affirmat divus Joannes Evangelista, *Cap. 21.* Simon Joannes diligis me plus his, subjunxit in singula responsa; Pasce agnos meos, pasce agnos meos, pasce oves meas. Committens illi non partem aliquam ovium

ovium suarum, & agnorum, sed totum prorsus gregem, universâ cum plenitudine potestatis; ad alendos vitali Christianæ Religionis pabulo, cunctos ubique fideles, eosdemque ad cœlestia sempiternæ beatitudinis pascua perducendi. Ac cæteris quidem Apostolis, auctoritatem Christus Dominus noster impertit delegatam, ac veluti extraordinariam: at Sancto Petro ejusque successoribus ordinariam, ac plenam, uti ab hoc summo Pastore, tanquam à fonte, reliqui animarum Pastores, peterent, eidemque acceptum ferrent, quidquid omnino juris, ad suum quisque munus ac regimen obtinerent: quod olim adumbrasse per Isaiam videtur Dominus, cum de Eliachim loquens Pontifice maximo. Et dabo, inquit, clavem Domus David super humerum ejus, & aperiet, & non erit qui claudat; & claudet & non erit qui aperiat: *Isaiæ 22.* Quo videlicet typo figuratus est Petrus, ejusque successores, quibus datam integram potestatem declarant claves, consuetum utique symbolon, & insigne pleni, atque absoluti Do-

O

minii. Quæ cum ita sint, Celsitudo tua gratias debet ingentes Domino Deo nostro, quod ipsa regnante potissimum, dignatus fuerit istis nationibus mittere veros animarum Pastores, qui à summo pendeant Pastore, ac Vicario, quem reliquit in terris JESUS-CHRISTUS Dominus noster, & quantamcumque habent potestatem, quæ sanè perampla est: hanc ab eodem illo Vicario totam acciperent.

Nec sine causâ Patri, Avoque tuæ Celsitudinis, displicebat sumi ab Urbe Alexandrinâ Patriarcham: quippè sicuti divulgum à corpore membrum; neque motum, neque sensum, neque omninò vitam à corpore accipit suo: ita Ægyptius Patriarcha, sive ille Alexandria, seu Memphi degat; cum schismaticus sit, ac disjunctus ab hac Sacro-Sancta Sede Apostolicâ, & ab Ecclesiæ totius Capite Pontifice summo: videlicet vitam gratiæ, & Pastoralem auctoritatem, nec sibi recipit ipse, nec alteri cuiquam valet legitimam impertire. Ecclesia namque Catholica, una tantùm est in orbe terrarum: neque fieri potest ut alia Roma-

no Pontifici, alia pareat Alexandrino?
 Uti sponsus ejus Christus unus est;
 sic sponsa illius unica, de quâ Salomon
 ait in Canticos, ex Personâ Christi
 Domini nostri, Una est columba mea
Cap. 6. & Oseas Propheta, *Cap. 1.*
 Congregabuntur filii Israël, & filii Ju-
 da pariter, & ponent sibi caput unum.
 Et in eandem sententiam multò deinde
 post Christus, per Sanctum Joannem
 fiet, inquit, unum ovile & unus Pa-
 stor. *Joan 10.*

Una erat, quemadmodum in Genesi
Cap. 7. legimus, Arca Noë extra quam
 nulla omninò salus; unum tabernacu-
 lum, quod fabricatus est Moyses,
Exod. 26. Unum Hierosolymæ Tem-
 plum, à Salomone conditum, *3. Reg. c. 9.*
 Quo in Templo sacrificare & adorare
 oportebat, una cujus staretur iudicio
 Synagoga. Hæc nimirum omnia Ec-
 clesiam denotabant, quæ unica est
 item: extra quam non est veritas, non
 est sanctitas, non est salus; nil veri,
 nil boni, ad æternam animæ vitam.
 Etenim qui cum ejus corpore conjun-
 ctus non fuerit, nempe nullum à Chri-
 sto Capite recipiet influxum gratiæ

vivificantis animam; ac præparantis ad felicitatem Æternam.

Hujusce veritatis declarandæ causâ contra quosdam hæreticos in symbolo canitur, Credo unam, Sanctam, Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam; damnatusque à Sacris Conciliis error est, privatas Ecclesias, seu Alexandrinam, Constantinopolitanam aut similes dari, quæ communi omnium Capiti subjunctæ non sint, Pontifici Romano, ex quo perpetua serie, à Sancto usque Petro, qui Christi Domini jussu, (uti à Divo Marcello martyre traditum est, Romanam elegit Sedem, eamque suo cruore sancivit,) perducti Romani Pontifices, Vicarii Christi, citra controversiam, à tot ac tanta sanctitate & eminenti sapientia Doctoribus, Latinis, Grecis, omniumque nationum habiti: ab Sanctis Anachoretis, Episcopis, & aliis Confessoribus venerati; tot signis atque miraculis, tot denique millionibus martyrum, qui in hac fide, & unione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, vitam profudere, testimonio comprobati sunt.

Meritò igitur consentiente omnium

Episcoporum voce, qui ad Calcedonensem convenerant Synodum Papæ Leoni pariter acclamatum: Sanctissimus, Apostolicus, universalis. Et in Constantiensi damnata est hæresis negantium super omnes & singulas omnium terrarum Ecclesias, Primatum Romani Pontificis eminere, ad quas tam disertas, firmasque Patrum sanctiones, atque decreta, Concilii quoque Florentini; quod sub Eugenio IV. Præter alias nationes, à Grecis etiam, Armeniis, & Jacobitis tanto studio celebratum est, in hæc verba accessit auctoritas. Definimus Sanctam Apostolicam Sedem, & Pontificem Romanum, in universum orbem, tenere primatum ac successorem esse Petri: & verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesiæ Caput, & omnium Christianorum Patrem, & Doctorem existere: & ipsi in Beato Petro, pacendi, regendi, gubernandi universalem Ecclesiam, à Domino JESU CHRISTO potestatem, plenam esse traditam.

Jure igitur Serenissimus Rex David, tuæ Celsitudinis Genitor, misso

ad obsequium Romano Pontifici deferendum Legato: Sanctam hanc Sedem omnium Matrem, ac Principem agnovit: cumque alia multa & præclara, ipsi ut pariter, & tuæ Celsitudinis acta numerentur: tum duo hæc ejusmodi sunt: ut, eorum præstantiam, nulla unquam obscuratura sit oblivio: ac proinde ab omnibus, qui sub isto vivunt Imperio, immortales auctori omnium bonorum Deo debentur gratiæ, pro tam singulari, in eos beneficio, vestra duorum opera, industria, virtute collato.

Cùm alter omnium primus, se in illius potestate, qui Christi vices gerit in terris, perpetuò fore professus sit. Alter item primus, dictum ab eodem Christi Vicario Patriarcham: verum ac legitimum Sedis Apostolicæ filium in sua regna perduxerit. Etenim si in magni beneficii loco habendum est, ut profectò est, insitos esse corpori mystico Ecclesiæ Catholicæ, quod à Spiritu Sancto vivificatur ac regitur: quam teste Evangelistâ, idem Spiritus docet omnem veritatem, *Joan. 16.* Si eximium est munus, lucem sanæ

doctrinæ intueri, & Ecclesiæ fundamentis insistere, quam Apostolus Paulus ad *Timothæum* 1. *Epist.* 3. scribens, Domum Dei, columnam & firmamentum veritatis appellat; cui se promisit, in æternum affore Christus Dominus, inquit Mathæi ultimo, Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi; est sanè cur sine fine gratulentur istæ nationes Deo Domino & Conditori nostro, cujus providentia per tuam, Parentisquæ tui Celsitudinem tanto illos bono dignata est.

Et quoniam Christi fideles cunctos, Ecclesiæ firmiter assentiri, ejusque decretis obtemperare, & si quid existat ambiguum aut obscurum, eandem consulere necesse est; non dubito quin tua excellens pietas, probitasque, publico edicto curatura sit in suis regnis, ut omnes omnium hominum ordines; tum Patriarchæ ipsius, tum etiam eorum, quos ille, sibi substituet, dicta. Responsa, præcepta, citra ullam dubitationem sequantur. Constat ex Deuteronomio *Cap.* 10. De controversiis omnibus ac nodis ad Synagogam

Ecclesiæ prænunciam referri solitum, hinc illa quoque Christi Domini verba *Math. 23.* Supra Cathedram Moyfi federunt Scribæ & Pharisæi: omnia ergo quæcumque dixerint vobis servate & facite. Idipsum in Proverbiis docet Sapiencia Salomonis *Cap. 10.* cum ait, Ne dimittas præcepta Matris tuæ, ea est Ecclesia. Et ibidem *Cap. 22.* Ne transgrediaris terminos, quos posuerunt patres tui, ii sunt ejusdem Antistites.

Denique tantum Ecclesiæ suæ tribut, ac deferri vult Dominus, ut per Evangelistam suum Lucam *Cap. 10.* apertè denuntiet: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit me spernit. Et per Sanctum Mathæum *Cap. 18.* Si quis Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Ethnicus & Publicanus. Ex quo apparet ne aures quidem præbendas eis, qui alienum quidpiam à sensu Ecclesiæ Catholicæ attulerunt. Sancto quoque Paulo Doctore gentium in universo mundo; in epistolâ ad Galatas idipsum præmonente, cum ait, Si aliud vobis Angelus de Cœlo evangelizaverit, præter id quod evangeli-

zavimus vobis, Anathema sit. *Galat. Cap.*
 10. Ad summum hoc idem Sancti Do-
 ctiores, Conciliorum Canones; fide-
 lium omnium consensus, & consue-
 tudo planè demonstrat. Ac vicissim
 Patriarchæ ac sociis ejus certum est,
 tuam Celsitudinem assiduo cultu, sub-
 missione, atque etiam quoad faspium-
 que ferat indulgentiâ prosequi: nos
 verò quotquot in hisce terris, è mini-
 ma nostra Societate retinemur, tua
 Celsitudo ad omne obsequium in Do-
 mino paratissimos habeat, nostris qui-
 dem Sacrificiis & precibus ut jam in-
 stituimus, Deo supplicare pergimus
 uti Regiam Celsitudinem tuam, re-
 gnumque istud amplissimum in sancto
 suo famulatu conservet, detque illi
 ita transire per bona temporalia, ut
 non amittat æterna. Idem ipse Deus
 ac Dominus noster, omnibus nobis ad
 sanctissimam illius voluntatem, & cla-
 rè cernendam, & integrè exequen-
 dam, perpetuum lumen ac vires pro
 suâ infinita bonitate suppeditet. Ro-
 mæ VII. Kalend Martias M. D. LV.

Hæ litteræ quas ad Claudium Re-
 gem Abyssinorum perferret Joanni

Oviedo Patriarchæ designato, cum Pontificiis diplomatibus, & Sacro Pallio, de more transmissæ sunt. Sed quia, in Romano Pontifice ut in Christi Vicario in terris, potestatis plenitudinem, non agnoverunt, nec illi eam, sponponderant Rex & Magnates, ac præcipui ex illo regno, submissione obtemperarunt. Hi miseri Abyssini, in abyssso errorum suorum, & in suo schismate, avulsi à corpore Christi, sub infami Principis tenebrarum jugo prorsus oppressi etiam hodie manent, in æternum animarum suarum, Christi Sanguine Redemptarum interitum. Veritas Domini in æternum manet, Beato Petro & successoribus ejus, universæ Ecclesiæ militantis, Christus ipse curam, gubernaculum, & directionem perpetuam, usque ad mundi finem tradidit; cum plenitudine potestatis spiritualis. Nulla salus gentibus, Regibus, Principibus, populis, filiis Israël & omnibus hominibus, extra Arcam mysticam Ecclesiæ Catholicæ: cujus supremus, perpetuus, & universalis moderator est in Apostolicâ Sede, us-

que ad finem & consummationem sæculi constitutus ab ipsomet Christo JESU Domino nostro: quisquis in Petri navim non vult ascendere, & in illa sub ejus regimine permanere, non vult ad æternæ salutis portum pervenire: nulla igitur est spes salutis Judæis incredulis; Mahometanis, Saracenis, Abissinis, Hæreticis, Schismaticis infidelibus omnibus, cujuscumque sectæ & nationis sint, nisi ad hanc visibilem novi Testamenti Arcam confugiant: quæ omnes veros Christi fideles, in unâ fide, sub unico visibili Capite, eidem ut Christi Vicario obediens continet: & licet hæc mystica Ecclesiæ militantis arca, per undas & procellas magni maris, hujus sæculi nequam, vela faciens, undique tempestatibus horrendis agitetur, nunquam submergetur. Aquæ diluvii quantumvis intumescant, Arca hæc extolletur usque ad Cœlum: portæ inferni non prævalebunt adversus eam. Hæc sunt verba Verbi Dei Increati & Incarnati, Christi JESU Dei-Hominis; qui nec fallere potest, nec falli: qui est ipsamet veritas Æterna.